

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. évfolyam, 52. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1956. március 1.

Az MDP Központi Vezetőségének távirata
a Mongol Népi Forradalmi Párt

Központi Bizottságához

A Mongol Népi Forradalmi Párt Központi Bizottságának,

Ulan-Bator

Kedves Elvtársak!

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és az egész magyar dolgozó nép nevében forró elvtársi üdvözlünket küldjük a Mongol Népi Forradalmi Párt megalapításának 35. évfordulója alkalmából.

Teljes sikert kívánunk

Önöknek ahhoz a harchoz, amelyet a mongol nép a szocializmus építéséért, a béke megvédéséért vív. Mély meggyőződésünk, hogy a Mongol Népi Forradalmi Párt vezetésével a mongol nép ebben a harcban diadalmaskodni fog.

Forró kommunista üdvözlettel:

a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége

Városunk energiaellátása

Napjainkban lehetetlen a villamosenergiaellátásról beszélni anélkül, hogy szóba ne kerüljenek azok a hatalmas méretű villamosítási tervek, amelyek a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusán hangzottak el. Mint ismeretes, e terveknek az a célja, hogy az egész, óriási kiterjedésű szovjetországban kiépítsék az egységes energetikai rendszert. Erről önkéntelenül is Leninnek a szavaira kell gondolnunk, arra a képletre, melyben megállapította, hogy „A kommunizmus egyenlő: szovjethatalom plusz az egész ország villamosítása”. Az egységes energetikai rendszer — miután már a híres, villamosításra vonatkozó GOEL-RO-terv megvalósult — az egész ország villamosításának magas fokát jelenti, és szoros összefüggésben van azokkal a megállapításokkal, amelyek ugyancsak a kongresszuson hangzottak el arról, hogy a villanyenergiát olcsóbbá teszi a nagyobb kapacitású és nagyobb területet ellátó erőművek építése. Ezek a megállapítások éppúgy vonatkoznak minden más országra, mint a Szovjetunióra, hiszen fizikai és gazdasági tényeket állapítanak meg. Ha városunk energia-ellátásával foglalkozunk, szükségképpen keresnünk kell az összefüggést ezekkel az elvekkel. És ezt az összefüggést hamarosan meg is találjuk.

Honnan kapja Szeged a villamosenergiát? A közvélemény nyilván a Szegedi Erőművet tartja számon városunk energiaforrásaként. Ha ez így van, akkor a közvélemény elmaradt a való helyzettől, ugyanis az Erőműtől városunk villamosenergia-ellátásának csak egy részét, méghozzá jelentéktlenebb részét kapja. Szegedet is bekapcsolták az országos — 120 ezer voltos villanyhálózatba, így a város ellátásához szükséges energia nagy része ezen a hálózaton keresztül a nagy erőművekből érkezik. Mindjárt meg kell állapítanunk, — hogy világosabban kitűnjön az összefüggés azokkal az elvekkel, amelyek az SZKP XX. kongresszusán elhangzottak —, hogy a kisebb kapacitású Szegedi Erőmű által termelt energia előállítása drágább, mint az a villamosenergiáé, amelyet az országos hálózatról kapunk.

De a nagyobb méretek előnyösebb volta nemcsak a villamosenergia előállításában, hanem vezetésében is megmutatkozik. A Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat már hét éve folytat egy nagyszabású munkát, amely 1957 közepére fejeződik be. A város belső ellátása ugyanis kétezer voltos vezetéken történt. Ez nem volt előnyös, mert a kétezer voltnál nagy veszteségek jelentkezték, és mert a vezetékek keresztmetszete meglehetősen szűk volt a gyors ütemben növekvő fogyasztáshoz képest. A fogyasztás növekedésére jellemző, hogy Szeged energia-igénye évenként 8 százalékkal emelkedik, s ez azt jelenti, hogy 1960—62-ben már a mainak kétszerese lesz a villanyenergia-fogyasztás. Emellett a régi kábelek már el is avultak. Most tehát fokozatosan átternek a 6 ezer voltos vezetékekre, átépítik a transzformátor-állomásokat, kicserélik a földalatti kábeleket. A régi vezetékek szűk keresztmetszetének a kárát legjobban maguk a fogyasztók érezhetik. A szűk keresztmetszetű kábelek nem bírják tökéletesen ellátni a növekvő fogyasztást, s így csökken az áram feszültsége. A feszültség 5 százalékos csökkenése pedig a fényerő 25 százalékos csökkenését vonja maga után, s halványan világít a lámpa. Ebben az esetben hiába használnak nagyobb égőt, ez csak rontja a helyzetet, és csupán a fogyasztás növekszik.

A város külső területén is hatalmas méretű a fogyasztás növekedése. A nagykörnyeten kívül, a régi 220 voltos légvezetékek 25—30 esztendő hálózata sem képes tökéletesen ellátni a lakosságot. Különösen Alsóvárosban és Móraváros egy részén győnge a villamosenergia-ellátás. De javításra szorul a perifériák energia-ellátása is. Eppen ezért hosszabbítják meg a fodor-telepi végállamástól az Új-Petőfitelep közepéig a magasfeszültséget, Béketelepet ezért kapcsolták át a téglagyári transzformátor-állomáshoz, ugyanezért építették át az egész újszegedi hálózatot az elmúlt évben 6 ezer voltosra.

Az üzemek energia-ellátásában hasonlóképpen a szüntelen fejlődés okoz problémát. Új gépekkel szerelik fel a gyárakat, növekszik a villamosenergia-igény. Ezt az igényt általában 6 hónappal előbb jelenteni kell, hogy tervszerűen gazdálkodhassunk a villamosenergiával is. Már sok zavar keletkezett abból, hogy az üzemek mindenre gondoltak, csak éppen arra nem, hogy fejlődésünkkel párhuzamosan több villamosenergiára lesz szükségük.

A város energia-hálózatában nagy gondot okoz a közvilágítás is. A közvilágítás falakon végigfutó vezetékeken kapja a villanyáramot. A tervek szerint 5 év alatt földalatti kábelekbe szerelik a közvilágítás ellátását. Természetesen emellett növelik a közvilágítás területét is: az idén mintegy 75 új lámpát szerelnek fel a város, főleg a perifériák területén.

A város energia-fogyasztása tehát évről évre növekszik és ezzel párhuzamosan fejlesztik, korszerűsítik a hálózatot. Kérdés azonban, hogy ehhez a hatalmas és növekvő igényhez képest biztosított-e az elkövetkező évekre az energia-ellátás? Mivel — amint említettük — városunk a fogyasztásához szükséges energia nagyrészt az országos hálózatról kapja, szükséglete messzemenően biztosított. Az országos hálózat ötszörannyi villamosenergiát képes szolgáltatni Szegednek, mint amennyire jelenleg szüksége van. Ez a megnyugtató adat azonban nem menti fel a fogyasztókat az energia-takarékosság feladatától. Közismert, hogy új öt éves turnusként milyen hatalmas mértékben kívánja fejleszteni iparunkat. Az ipar fejlesztéséhez nélkülözhetetlen a villamosenergia. A villanyárammal való takarékoskodásra tehát éppen e tervek megvalósítása érdekében van szükség.

A műszaki intézkedési tervek végrehajtásáért

A Délmagyarország portyázó brigádja e héten három szegedi üzemet keresett fel, s az üzem vezetőivel együtt megvizsgálta, hogyan hajtották végre az intézkedési terveket. Még az elmúlt évben minden üzem a technika korszerűsítésére, a termelés

kenység emelésére — a dolgozók javaslata alapján — intézkedési terveket készített. Ezek előírják, mit, mikorra valósítson meg a vállalat vezetésége. A tervek elkészítésénél a műszakiak figyelembe vették az adottságokat, s az elkészített határidőt úgy

állapították meg, hogy azok reálisak legyenek. Portyázó brigádunk ezért elsősorban is azt vizsgálta, hogy a vállalt határidőket végrehajtották-e azokat a feladatokat, melyek az intézkedési tervben szerepelnek.

Jobban ragaszkodjanak a határidőkhöz a Szalámigyárban

A Szegedi Szalámigyárban sok a műszaki tennivaló, ha az idei felemelt tervet teljesíteni akarják, ha a megnövekedett szükségletet ki akarják elégíteni. A gyár területe az elmúlt 10 év alatt nem gyarapodott, viszont a termelés a felszabadulás óta megnövekedett. A termelés fokozásának egyik legnagyobb gátja az, hogy a raktár-kapacitás nem elegendő. A szalámi igen raktárgényes árú, 6—8 hónapig kell a raktárban állnia, mielőtt a fogyasztókhoz kerülhet. Ha pedig a raktárakat megteltek — ahogy ez gyakran előfordul —, nem lehet termelni, mert a félkészárut nem tudják elhelyezni.

Pártunk KV határozata nyomán létrejött műszaki intézkedési terv a Szalámigyárban lényegében ezzel a problémával,

a raktár kapacitás növelésével

foglalkozik, ennek növelését ütemezte be. A terv egész évre szól, természetesen vannak olyan pontjai, melyeket az első negyedévben kell valóra váltani.

A terv egyik pontja a raktárhelyiségek gőzfűtéssel való berendezését irányozza elő. A határidő: március 1. A gőzfűtésre azért van szükség, mert ezzel csökkenteni tudják az árú átütési idejét, a nagyobb melegben hamarabb szárad és érik a szalámi. Ugyanis minél jobban csökken a levegő hőmérséklete, annál jobban fokozódik a páratartalma. A párás levegő pedig nemcsak lassítja a száradást, hanem árt is az árúnak. Ennek kiküszöböléséhez a fűtésre tehát igen nagy szükség van. Az intéz-

kedési tervet viszont már nem teljesítik március 1-re, körülbelül

egy héttel késnek.

Ez mindenképpen hiba.

A műszaki intézkedési tervben szerepel egy, a telepen kívül fekvő, 10 vagon árú befogadására szolgáló raktár állványzattal való átadása is. Ennek határideje szintén március 1. Azonban 15—20 napon belül a raktár nem lesz átadható állapotban. Az indoklás az, hogy a tüztőlók a raktárat adott állapotban nem találták alkalmasnak; átépítések, módosítások váltak szükségessé. Ez az indok azonban nem nagyon elfogadható, hiszen a tüztőlók követelményeit a gyár műszaki vezetői már régen ismerik — ha nem is azóta, mióta műszaki intézkedési tervet készítettek — ezt figyelembe véve kellett volna a munkálatokat elvégezni.

Tulajdonképpen ez a két feladat várt megvalósításra az első negyedévben. Azonban szükségessé vált egy későbbi előirányzatot

e negyedévre előre hozni.

A hét darab füstölőben a ventiláció megjavítását június 30-ig tervezték eredetileg elkészíteni. Mivel a ventiláció szintén a szárítás folyamatának gyorsítását szolgálja, továbbá a ventilátorok és a motorok nem elég erősek. Emellett a ventiláció irányát is meg kell változtatni minél hamarabb, helyes, hogy a határidőt március 30-ra előrehozták. A munkálatok már folynak, és úgy mutatkozik, hogy az előrehozott határidőre a munkát el is készíthik.

Tartsák be a határidőket a Bútorgyárban

A SZEVEDI BÜTORGYÁRBAN is január 1-re vállalták. Ez sem történt meg. Itt ismét jelentkezték az „objektív okok”. Állítólag nem volt megfelelő anyag a kések elkészítéséhez. A műszaki intézkedési tervet nézve azt kell megállapítani, hogy a Szegedi Bútorgyárban hozzákezdtek azok megvalósításához, de a határidőket nem tartják be. Elkészült a laticel gu-mihenger is, amely az enyvezésnél jelent majd komoly anyamegtakarítást. Már ki is próbálták, de végezetül edényhiány miatt nem használják. Elkészült az orsószorító és a szekrényorító is, közülük az egyik nem is szerepelt a tervben. Diszkrétre méltó, hogy a Bútorgyárban törekednek a munkák megkönnyítésére, mechanizálására.

AZ AZONBAN nagy hiba,

→ joggal tartják a dolgozók felelősen ígéretesnek —, hogy az intézkedési tervbe vett pontok közül ötből mindössze egy valósult meg az első negyedév végéig. A Bútorgyár műszaki vezetőinek és nem utolsósorban a pártszervezetnek szorgalmaznia kell az 1955. október 26-án készült intézkedési terv maradéktalan végrehajtását. A dolgozók joggal mondhatják, hogy önköltségszámítások, anyagtakarékosági és minőségi terveket csak úgy tudják maradék nélkül valóra váltani, ha az általuk javasoltakat, melyet intézkedési tervbe is vettek, megvalósítják. A Bútorgyár vezetői vonják le a következtetést, s a dolgozók előtt tett vállalásaikat marasztalják végre!

Jól halad a műszaki intézkedési terv végrehajtása

Lépést tartanak a fejlődéssel a Szörme és Bőrruhakészítő Vállalatnál

Egyre magasodnak a frissen vont falak a Szegedi Szörme- és Bőrruhakészítő Vállalatnál. Egy egészen új, korszerű üzemrész épül itt — s bátran mondhatjuk, hogy ezt az épületet a szörmeipar legkorszerűbb gépeivel népesítik be. Nem arról van szó, hogy a jelenlegi gépeket újjakkal cserélik föl! Az emberek megtalálták annak módját, hogy a kisipari jellegű üzem rátkmaradt gépeit a korszerű üzemi termelés követelményei szerint továbbfejlessék.

Néhány év alatt az üzem dolgozói olyan messze elkerülték a felszabadulás előtti szörmeipari technikát, hogy szinte egyetlen munkafolyamat sincs, amelyet a régi technikai színvonalon végeznének.

Es ez az új technika elsősorban az üzem dolgozóinak ötleteiből, és találékonyságából született meg. A műszaki színvonal emelésének terveit a dolgozók nagyszerű gondolataiból, ötleteiből állították össze.

Az esztendő első negyedévére bőven jut a megoldandó feladatokból. A terv pontjai már nagyjából megvalósultak és a termelés mennyiségi és minőségi javulását szolgálják. Az eddigi munka alapján úgy tűnik, hogy egyetlen feladatot sem kell a második negyedévre átvinni. Ellenkezőleg: a következő negyedév műszaki intézkedési tervének egyes pontjait már most foglalkoznak.

A bélésbőrök előrármázását már nagy haszonnal alkalmazzák.

Készül a hulladékszortírozó asztal és az utolsó simításokat végzik a gombyukázás gépesítésének megoldásán.

A kopasz és hibás bőrök gyártás előtti javítása szintén gyakorlatiá vált. Pár nap múlva dolgozik a szörmekabát-porológép is.

A hideg enyhülése lehetővé tette, hogy a tervezett zárt-ciklusú termelést is megvalósítsák. Eddig a táblák vasalása Pesten történt, most ezt a munkafolyamatot is itt végzik, s így a termelés telje-

sen zárt ciklusban halad.

Az építkezés arra sarkalja az üzem dolgozóit, hogy nagyobb ütemben végezzék a műszaki fejlesztést. Ezért

már most dolgoznak a második negyedévi műszaki intézkedési terv legfontosabb célkitűzésein.

Véber elvtárs elkészítette a mozgatható anyagtartó állványok műszaki rajzát, s az első mintadarab hamarosan el is készül.

Az anyagtakarékosságot szolgálja a ruházati cikkek-nél felhasználására kerülő bőrök műbőrrel való helyettesítése. Már most nyomoznak megfelelő műbőr után, hogy a második negyedévre biztosítsák az üzem szükségleteinek ellátását. Folyamatban van a szinkron-szalag megszerzéséhez szükséges munkahelyek elkészítése is.

Es mi mindent valósítanak meg még, amit a terv nem is említ!

A dolgozók kezdeményező és alkotóereje mindig többre képes, mint amennyit a műszaki fejlesztési terv tartalmaz.

Haris László és Gémes József közös útjása a szűcsgépekre szerelt szem- és arcvédő a munka fokozott biztonságát szolgálja. Az elropanó tú nem vágódhat többé a dolgozó arcába, vagy szemébe.

Egy másik útjás — Bakai Ferenc, Gémes József és Szabó B. Antal útjása pedig lényeges ugrást jelent a szörmeszabászatban. A szabászat gépesítésének megoldását dolgozták ki, s ezzel a munkafolyamatot lényegesen meggyorsították. Ráadásul olyan ügyes és olcsó eljárást választottak, hogy csupán egy kis vágószerkezetet kellett építeni, s ez a varrógép-re szerelve elvégzi a szabást.

Jó ütemben halad a műszaki intézkedési terv megvalósítása a Szörme- és Bőrruhakészítő Vállalatnál és ez a legfőbb biztosítéka annak, hogy ezelőtt fejlődésében hosszú időre megrekedt szörmeipar is lépést tud tartani a technika általános gyors fejlődésével.